

[DNEVNIK \(PDF\)](#)

U prvoj polovini 2011 g. kontaktirao me Kazimir Andrić iz Zagreba kao tadašnjeg predsjednika HPD "Mosor", te kako je on pospremajući svoj tavan slučajno pronašao Planinarski dnevnik (u daljnjem tekstu Dnevnik) planinara Petra Lučića Rokija. Videći iz Dnevnika da je Petar Lučić Roki bio i član predratnog HPD "Mosor", pitao me koliko bi to nama značilo i dali smo zainteresirani. Odmah sam mu rekao, ne znajući sadržaj Dnevnika, da je to nama planinarima

vrlo vrijedan povijesni nalaz, jako smo zainteresirani, te ako može neka nam ga pošalje, a mi ćemo ga skenirati i uredno vratiti. Razmijenili smo telefone i e-mail adrese i na tome je i ostalo. Nakon duže vremena na e-mail stiže skenirani Dnevnik Petra Lučića Rokija. Uredno sam pošiljatelju potvrdio prijam, zahvalio se i započeo najprije listanje Dnevnika, iz kojega sam odmah vidio vrijedno i slikovito prikazivanje razdoblja planinarenja prije II. svjetskog rata u Splitu i okolici u prvom dijelu Dnevnika dok je autor boravio u Dalmaciji, te njegove planinarske aktivnosti u Zagrebu i okolici za vrijeme II. svjetskog rata u drugom dijelu Dnevnika kada je autor preselio u Zagreb.

Nakon listanja slijedilo je čitanje Dnevnika, gdje se u njemu nađe za svakoga ponešto, najviše planinarenja i ljeti i zimi, ponešto speleologije, penjanja i skijanja. Autor opisuje staze kojima je prolazio, ljepote prirode i planina, vidike sa uspona, zapaža prirodu krajolika, navodi brojna imena, a nama nešto starijima, tada poznatih planinarki i planinara s kojima je poduzimao izlete i planinario.

Iako su zabilješke Petra Lučića – Rokija sa realiziranih izleta u Dnevniku uglavnom sažete i kratke, dočaravaju i romantičarsku dušu ovog našeg planinara. Bila su to vremena kada se iz Splita išlo pješice na Mosor, ili direktno iz Sinja pješice na Svilaju, Kamešnicu i Dinaru, što je mnogima danas nezamislivo. Svojim zapisima na početku pisanja Dnevnika, pridodao je i neke svoje crteže prirode i krajolika, trenutkom inspirirane, koji ukazuju na dio umjetničke i stvaralačke duše ovog našeg zaslužnog planinara.

U Dnevniku autor po nadnevcima navodi sveukupno 110 izleta što jednodnevnih ili višednevnih. Vjerujem da će njegove zabilješke iz Dnevnika zainteresirati mnoge planinare i potaknuti na posjet navedenim vrhovima i planinama oko Splita.

Iz skeniranog Dnevnika vidi se gdje su između teksta bile naljepljene i fotografije (raznih manjih dimenzija, nabrojio sam ih cca 88) koje u ovom slučaju nedostaju (odljepljene su). Velika šteta, zasigurno su bile vrhunske, jer je bio izvrstan planinarski fotograf.

Tada zaboravljeni Dnevnik nekao je dospio i u dječje ruke, jer je po tekstovima i crtežima jako puno šarala dječja ruka, ali je uprkos tome sve napisano koliko toliko sačuvano i razumljivo.

Mosoraš Petar Lučić-Roki započeo je pisanje svog Dnevnika u svojoj 17-toj godini života. Kako navodi, od tada je počeo ozbiljnije i redovito planinariti. Dnevnik pisao je od 1933 do 1944 g. sa prekidom u 1939 i 1940 godini, što navodi u Dnevniku, ali ne i razloge.

Itekako sam shvatio koju povijesnu planinarsku vrijednost imam u svojim rukama i kako bi bilo šteta sa sadržajem Dnevnika ne upoznati barem mlađe mosoraše, pa i one starije, da se podsjetite kako se nekad planinarilo.

U međuvremenu preduhitrili su me objavljivanjem svojih članaka u broju 11. Hrvatskog planinara iz 2011. godine Kazimir Andrić (nalaznik Dnevnika) i dr. Željko Poljak.

U časopisu Hrvatski planinar br.11/2011 str.427-428, u poglavlju IZ PLANINARSKE PROŠLOSTI Kazimir Andrić iz Zagreba objavljuje članak pod naslovom Planinarski dnevnik s mojega tavana. Članak započinje sa ...Planinarski dnevnik poznatoga zagrebačkog planinara Petra Lučića Rokija bio je, po svemu sudeći, dugo vremena u posjedu moje obitelji, no tko ga je i kada donio potpuno mi je nepoznato. Meni i članovima moje obitelji sve donedavno nije bilo poznato ni ime vlasnika Dnevnika, a nitko se od nas nikada nije ni bavio planinarstvom. Dnevnik

se nalazio među starim knjigama i udžbenicima, te nitko na njega nije obraćao pozornost – sve do velikoga pospremanja ovoga proljeća...

U istom broju časopisa Hrvatski planinar br.11/2011 str.429-431, također u poglavlju IZ PLANINARSKE PROŠLOSTI prof.dr. Željko Poljak iz Zagreba objavljuje članak pod naslovom Velikan hrvatskog planinarstva Petar Lučić Roki. Članak započinje sa ...Slučajan pronalazak planinarskog dnevnika Petra Lučića Rokija iz ranog razdoblja dobra je prilika da se podsjetimo na tog velikana hrvatskog planinarstva, posebno alpinizma. Od njegove smrti prošlo je već više od dvadeset godina i novi naraštaji planinara ne znaju koliko je taj planinarski pionir uložio truda i vremena sredinom 20. stoljeća kada je u Hrvatskoj tek trebalo afirmirati penjačko planinarstvo, posebno u Dalmaciji...

U ovo ludo vrijeme pandemije Covida-19 (korone), kad su ograničene planinarske aktivnosti, iskoristio sam priliku i pripremio (pretipkao) skenirani Dnevnik u potpunoj verziji. Šteta je imati ga samo za sebe. Barem ovim putem, preko web stranica HPD "Mosor", neka naraštaji mosoraša budu upoznati sa interesantnim sadržajem Dnevnika, a objavljivanjem u njegovoj pravoj i punoj verziji, želio bih da se podsjetimo na dio životnog planinarskog puta ovog velikog hrvatskog planinara i zaslužnog mosoraškog velikana, na prvog penjača u HPD "Mosor", na mosoraša koji je svoj uspješan planinarski put nastavio u Zagrebu, obnašajući visoke dužnosti u Planinarskom savezu Hrvatske.

[DNEVNIK \(PDF\)](#)

Goran Gabrić